

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Arts & Music

هنر و موسیقی

استاد اکبر قریشی

۳۱ اگست ۲۰۱۸

موسیقی در افغانستان به خدمت جنایتکاران و سیاست بازان قرار گرفته است

مکتب هنر و هنرمندان از قدیم الایام تا به امروز در جهان متمدن و پیشرفته به شکل علمی آن جریان دارد و در اکثر کشور های جهان جزء مذهب شان شده و در چوکات مسلکی تدریس می شود. خصوصاً در هندوستان چندین پوهنتون هنری وجود دارد که از تمام دنیا هنردوستان می خواهند تا جهت تحصیلات عالی یعنی اخذ ماستری و دوکتورا به هند بروند، به همین ترتیب موسیقی در اروپا، امریکا و دیگر کشورهای جهان به شکل علمی آن تدریس می گردد. هدفم در این نوشته ارزیابی هنر و هنرمند و سیر تکامل آن در افغانستان است. هنرموسیقی از زمان بسیار قدیم در کشور عزیز ما توسط هنردوستان و موسیقی دانان محلی به شکل ابتدائی آن آهسته آهسته به وجود آمد، تکاملی که به نام موسیقی فلکلور و کلاسیک رونق پیدا کرد که تا به امروز هم به همان کیفیت باقی مانده است.

موسیقی و هنر سرحد ندارد لذا تأثیرات آن از یک کشور به کشور دیگر انتقال پیدا نموده و هنردوستان و موسیقی دانان با سعی و کوشش توانستند نوآوری هائی را در هنر و موسیقی به وجود بیاورند. همان طوری که موسیقی به مرور زمان در تمام جهان انکشاف و پیشرفت نمود، در وطن عزیز ما هم بودند شاهان علم دوست و هنرپرور و حامی موسیقی که یک تعداد از هنرمندان و موسیقی دانان را به دبار خود می خواستند و از هنر و موسیقی آنها ستایش می کردند که این خود از یک جانب باعث تشویق آنها می گردید و از جانب دیگر باعث شهرت و محبوبیت آنها در میان مردم می شد. مگر تعداد زیادی از موسیقی دانان، نوازندگان و هنرمندان خرابات کشور بودند که همه شان هنر خود را در خدمت مردم و وطن قرار داده و شاگردان زیادی را در مکتب موسیقی که خود به وجود آورده بودند، به آنها را تدریس می کردند.

موسیقی از کوچه خرابات آغاز گردید و به شکل عام آن باعث انکشاف و پیشرفت در سراسر مملکت ما گردید. طوری که همه می دانیم هنر و موسیقی خرابات علاقه مندان زیادی را به خود جلب نمود، چنانچه در محافل و شب نشینی ها و عروسی ها از هنرمندان خرابات دعوت می شد تا مهمانان را از هنر و موسیقی خود شاد بسازند. از هنرمندان شوقی و مکتب موسیقی خرابات، استادانی مانند استاد قاسم و فرزندانش، استاد غلام حسین، استاد نتو، استاد رحیم گ، استاد

شیدا، استاد رحیم بخش، استاد بزرگ بابا و سرتاج موسیقی سراهنگ، استاد هماهنگ، استاد امیرمحمد و... همه از درون خرابات پا به عرصه میدان گذاشتند.

به همین ترتیب بودند موسیقی دانان و هنرمندان دیگر ما که با وجود مشکلات و قید و قیود فامیل، اجتماع و دین و مذهب توانستند که هنرموسیقی را در کشور ما به اوج پیشرفت آن برسانند. آنها هم هنر و موسیقی خود را در خدمت مردم و برای مردم قرار دادند، از جمله دانشمندان موسیقی می توان از استاد خیال، استاد خُاند، استاد مددی، استاد مهوش و استادان دیگر نام برد. هنرمندان محبوب دیگر ما میرمن پروین، رخشانه، افسانه، قمرگل، بیلتون، استاد اولمیر، زمان شوقی، کریم شوقی، رازق شوقی، استاد دوری لوگری، سلام لوگری، خالوی شوقی، از جمله هنرمندان شوقی کشور ما می توان از احمد ظاهر، ظاهر هویدا، ساریان، ناشناس، فرهاد، احمدولی، استاد ترانه ساز، حیدرسلیم، سلما و هنرمندان دیگری که همه زندگانی هنری خود را وقف مردم و کشور خود نموده اند، نام برد.

با وجوی که همه هنرمندان ما علاقه مندان خاص خود را داشتند مگر احمدظاهر و نینواز در زمان خود شان از محبوب ترین هنرمندان کشور در میان مردم ما بودند که متأسفانه توسط باند خلق پرچم مانند میلیون ها انسان دیگر به شهادت رسیدند.

در زمان به اصطلاح حاکمیت باند خلق و پرچم هنر و موسیقی توسط برچه در خدمت آنها قرار گرفت. البته بعضی هنرمندان به کمال خوشی و افتخار هنر خود را در خدمت آنها قرار داده بودند که از جمله می توان از مسحور جمال رئیس رادیو تلویزیون افغانستان نام برد. مگر بودند هنرمندانی که آنها را به زور سلاح و قدرت حزبی وادار به کمپوز و خواندن ترانه های حزبی و ترانه های روسی می کردند. آنها در صورتی که حاضریه این کار نمی شدند، یا باید کشته می شدند و یا این که مجبور بودند تا کشور را ترک و فرار نمایند. مثال برجسته خانم بخت زمینه است.

رابطه هنر و موسیقی از همان زمان تا امروز راه کج را پیموده می رود چنانچه امروز بعضی تلویویزن های فاشیست دوره حامد گرژی و اشرف غنی هنرمندان ما را به ابزار سیاسی مبدل نموده اند. هنرمندانی که پاک می آیند بعدها توسط پول و قدرت بدبخت می شوند و یا به سیاست راه پیدا کرده به حیث ابزار سیاسی مورد استفاده قرار می گیرند. این میراث شوم از باند های خلق و پرچم باقیمانده، اینک توسط فرزندان و جانشینان تره کی - امین و ببرک - نجیب و تکنوکراتهای بی میهن و بی فرهنگ آمده از شرق و غرب ادامه یافته است. اینها ها که با هزاران آرزو به دنیای هنر روی می آورند وقتی متوجه غرق شدن خودشان در باتلاق فساد می شوند درب بازگشت را بر روی خود بسته یافته دست به خودکشی می زنند که لطیفه عزیزی هنرمند جوان نمونه آن است.

تمام این جنایت ها را دولت فاسد ترکی امین ببرک نجیب حامد گرژی اشرف غنی ودار دسته های شان آورده اند هنر و موسیقی رو به زوال است، از داکتر صاحب سرمست خواهش می شود تا جلو سقوط فعلی موسیقی به وسیله تلویویزن ها را گرفته و با راهنمایی های درست شان از نابودی هنر موسیقی اصیل کشور ما جلوگیری نمایند.